

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 75 PŽ-1961/2019-2

U I ME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sutkinja Nevenka Marković, u pravnoj stvari tužiteljice RUŽICE GREGOV, OIB 54700325840, Dražice, Vele Dražice 76, koju zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Vekić, Beljan i Denona j.t.d. Rijeka, Žrtva fašizma 15, protiv tuženika KOMUNALNO DRUŠTVO JELEN d.o.o., OIB 92029937131, Dražice, Dražičkih boraca 64, kojeg zastupa punomoćnik Florijan Matić, odvjetnik u Rijeci, Korzo 22, radi isplate iznosa od 214.706,28 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-570/2016-29 od 1. veljače 2019., 1. rujna 2020.

presudio je

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Rijeci, poslovni broj P-570/2016-29 od 1. veljače 2019. u točkama I., II., III., IV. i V. njezine izreke.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Rijeci, poslovni broj P-570/2016-29 od 1. veljače 2019. u točki I. njezine izreke naloženo je tuženiku platiti tužiteljici iznos od 93.602,13 kn sa zateznom kamatom na pojedinačni iznos glavnice od dospijeca do isplate. Točkom II. izreke presude naloženo je tuženiku platiti tužiteljici iznos od 87.787,16 kn sa zateznom kamatom na pojedinačni iznos glavnice od dospijeca do isplate. Točkom III. izreke presude naloženo je tuženiku platiti tužiteljici iznos od 12.629,68 kn sa zateznom kamatom od 16. srpnja 2014. do isplate. Točkom IV. izreke presude naloženo je tuženiku platiti tužiteljici iznos od 19.941,60 kn sa zateznom kamatom od 16. srpnja 2014. do isplate. Točkom V. izreke presude naloženo je tuženiku naknaditi tužiteljici trošak parničnog postupka u iznosu od 24.369,12 kn. Točkom VI. izreke presude odbijen je kao neosnovan tužiteljčin zahtjev za isplatu iznosa od 745,71 kn sa zateznom kamatom na ime razlike neisplaćene bruto plaće za razdoblje od 1. kolovoza 2011. do 31. listopada 2013.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je sud na temelju izvedenih dokaza utvrdio da je skupština društva tuženika 11. lipnja 2014. donijela odluku da se tužiteljica opoziva s funkcije direktorice tuženika u smislu odredbe članka 424. stavka 1. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08 i 137/09; dalje: ZTD) i da je rješenjem tuženika od 11. lipnja 2014. raskinut Ugovor o pravima

i obvezama direktora društva od 28. srpnja 2011. (dalje: Ugovor). Sud je utvrdio da tuženik u razdoblju od 1. kolovoza 2011. do 31. listopada 2013., nije tužiteljici isplaćivao plaću u visini sukladno Ugovoru kojim se tuženik obvezao isplaćivati tužiteljici plaću u bruto iznosu jednakom bruto iznosu plaće pročelnika upravnog odbora Općine Jelenje. Sud je također utvrdio da tužiteljici pripada pravo na plaću za narednih šest mjeseci od raskida Ugovora, naknadu za neiskorišteni godišnji odmor u 2013. godini i trideset radnih dana u 2014. godini. Vještačenjem je utvrđena visina tužbenog zahtjeva.

O naknadi troškova prvostupanjski sud je odlučio primjenom odredbe članka 154. i 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15; dalje :Tarifa) i Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 26/03, 125/11, 112/12, 157/13 i 119/15).

Protiv označene presude žalbu je podnio tuženik iz svih žalbenih razloga, s prijedlogom da ovaj sud preinači pobijanu presudu i odbije tužbeni zahtjev, odnosno presudu ukine i predmet vrati na ponovno suđenje. Iz sadržaja žalbe proizlazi da presudu pobija u dijelu u kojem je prihvaćen tužbeni zahtjev. U žalbi navodi kako je sud pogrešno ocijenio da tužiteljica ima pravo na naknadu za neiskorišteni godišnji odmor za 2013. i 2014. godinu. Naknada za neiskorišteni godišnji odmor za 2013. godinu, tužiteljici ne pripada jer taj odmor nije iskoristila u slijedećoj kalendarskoj godine (do 30. lipnja 2014.), a naknada za 2014. godinu, tužiteljici ne pripada jer njezin odnos ne predstavlja radni odnos kako je utvrđeno u pravomoćnoj presudi poslovni broj P-1146/2015 od 13. studenog 2017., na koju se prvostupanjski sud ne obazire. Smatra da je tužiteljici isplaćivana upravo onakva naknada kako je i ugovoreno pa kako je nalaz vještaka sačinjen suprotno ispravama u spisu (isplatnih lista), pobija i odluku u točki I. izreke presude.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana

Ispitavši presudu u točkama I., II., III., IV. i V. njezine izreke u smislu odredbe članka 365. stavka 2. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjska presuda pravilna i osnovana na zakonu.

Predmet spora je isplata razlike plaće u razdoblju od 1. kolovoza 2011. do 31. listopada 2013; isplata šest daljnjih mjesečnih plaća nakon raskida Ugovora o pravima i obvezama direktora društva te naknada za neiskorišteni godišnji odmor u 2013. i 2014. godini. Tužiteljica svoje pravo na navedena potraživanja zasniva na Ugovoru o pravima i obvezama direktora društva sklopljenog 28. srpnja 2011. (Ugovor).

Tijekom prvostupanjskog postupka utvrđeno je da je predmetni Ugovor sklopljen na određeno vrijeme do 31. srpnja 2015.; da je skupština društva 11. lipnja 2014. donijela odluku o opozivu tužiteljica kao direktorice društva; da je istoga dana raskinut Ugovor i da je

tužiteljici raskinut radni odnos te da je objavljena kao osiguranik Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje 2. srpnja 2014.

Nije sporno među strankama da je tužiteljica pred prvostupanjskim sudom vodila i postupak pod poslovnim brojem P-1146/2015 te da je presudom od 13. studenog 2017. odbijen tužbeni zahtjev da se utvrdi da je rješenje tuženika od 12. lipnja 2014. o raskidu Ugovora ništetan i nezakonit; da se utvrdi da je radni odnos tužiteljice prestao 31. srpnja 2015. te da se utvrdi da je između tužiteljice i tuženika sklopljen Ugovor o radu na neodređeno vrijeme.

Neosnovano tuženik navodi da tužiteljica nema pravo na naknade plaće koje potražuje u točkama I. i II. izreke prvostupajnske presude. Predmetni ugovor je tzv. menadžerski ugovor koji je obveznopravne prirode. Prema odredbi članka 9. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08; dalje: ZOO) sudionik u obveznom odnosu dužan je ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje. Polazeći od načela da ugovorne strane obavezuje ono što su ugovorile proizlazi da su člankom 7. Ugovora, tužiteljica i tuženik ugovorili da će tuženik tužiteljici isplaćivati plaću u bruto iznosu jednakom bruto iznosu plaće pročelnika upravnog odjela Općine Jelenje. Vještačenjem, na kojeg tuženik nije imao primjedbi (što proizlazi iz raspravnog zapisnika od 14. prosinca 2018.) proizlazi da razlika između stvarno isplaćene bruto plaće tužiteljici u razdoblju od 1. kolovoza 2011. do 31. listopada 2013. i ugovorene bruto plaće prema Ugovoru, iznosi 93.602,13 kn. Stoga, je prvostupajnsku presudu u točki I. njezine izreke valjalo potvrditi.

U članku 18. stavku 2. Ugovora, stranke su ugovorile da ako raskid Ugovora traži društvo tuženika, direktoru, tužiteljici, još šest mjeseci pripada plaća iz članka 7. stavaka 1. i 2. Ugovora. Vještačenjem na koje tuženik nije imao primjedbi, utvrđeno je da bi tužiteljici po toj osnovi pripadala naknada u iznosu od 87.802,10 kn. Stoga, je prvostupajnsku presudu u točki II. njezine izreke valjalo, također, potvrditi.

Nadalje, člankom 11. Ugovora, stranke su ugovorile da direktor ima pravo na odmore i dopuste te naknade plaće za vrijeme privremene spriječenosti za rad a prema općim aktima društva tuženika i pozitivnih propisa. Iz navedenog bi proizlazilo da bi tužiteljica ima pravo na naknadu plaće za neiskorišteni godišnji odmor, jer su stranke tako ugovorile. Osim toga iz potvrde Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje od 1. prosinca 2016. (list 72. do 73. spisa) proizlazi da je tužiteljica u razdoblju od 1. kolovoza 2003. do 2. srpnja 2014. bila u radnom odnosu kod tuženika.

Osnovno je pravilo da radnik kojemu kod poslodavca prestaje radni odnos ima pravo na naknadu za dane neiskorištenog godišnjeg odmora od poslodavca uz uvjet da radnik nije iskoristio godišnji odmor u cijelosti. Poslodavac nije obavezan radniku isplatiti naknadu ako mu je omogućio korištenje godišnjeg odmora prije prestanka ugovora o radu.

Po ocjeni ovog suda tužiteljica je u odnosu za neiskorišteni godišnji odmor za 2013. godinu dostavila dokaze iz kojih proizlazi da nije koristila 19 dana godišnjeg odmora zbog bolovanja (proizlazi iz nalaza vještaka), a u odnosu na godišnji odmor za 2014. godinu tužiteljica je dostavila plan korištenja godišnjeg odmora iz kojeg bi proizlazilo da je godišnji odmor planirala koristiti od 14. srpnja do 26. kolovoza 2014. pa kako joj je radni odnos

prestao 2. srpnja 2014. proizlazilo bi da ima pravo na naknadu za neiskorišteni godišnji odmor.

Slijedom navedenog valjalo je žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu u točkama I., II., III. i IV. njezine izreke prema odredbi članka 368. stavka 1. ZPP-a. Pravilna je i zakonita i odluka o naknadi parničnog troška. Ni sam tuženik ne osporava način obračuna toga troška.

Zagreb, 1. rujna 2020.

Dokument je elektronički potpisan:
NEVENKA MARKOVIĆ

Vrijeme potpisivanja:
23-09-2020
14:30:23

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97-#130D48523937333439333636353139
L=ZAGREB
S=MARKOVIĆ
G=NEVENKA
CN=NEVENKA MARKOVIĆ

Sutkinja
Nevenka Marković

Broj zapisa: 17898-87013

Kontrolni broj: 01676-62257-53f89

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=NEVENKA MARKOVIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Rijeci

Potvrda o preuzimanju elektroničkog sudskog pismena

U siguran elektronički poštanski pretinac primatelja **Florijan Matić, odvjetnik**, dana **16.10.2020.** su poslana sljedeća pismena iz predmeta **P-570/2016**:

- podnesak vrste **Presuda - odbijena žalba - potvrđena presuda 1. st.** i oznake **P-570/2016-35**

Potvrđuje se da je primatelj dana **16.10.2020.** preuzeo navedena pismena.